

FORSONING PÅ KORSET

Bakgrunnsstoff *Matt 26,37.38; 27,46; Mark 14,33.34; Luk 22,40–44; Joh 19,28–30.*

Minnevers **“For han har fridd oss ut av mørkets makt og satt oss over i sin elskede Sønns rike. Og i ham har vi forløsningen, tilgivelse for syndene (Kol 1,13.14).**

Hovedtanke **Å skildre Jesu opplevelse i Getsemane og på korset så vi kan få en bedre forståelse av hva hans død betyr.**

Ukeoversikt En mann reiste sak mot et hurtigmatselskap. Han hevdet at hans fedme og de helseproblemene han pådro seg som følge av den, skyldtes de fire-fem måltidene i uken han inntok på restauranten. Han anklaget selskapet, ikke seg selv!

Men slik er vi vel, alle sammen. Vi gir andre skylden for våre feil. Men Gud godtar ikke unnskyldninger. Han holder oss ansvarlige for våre synder. Men det er her forsoningens mysterium fremtrer i all sin skjønnhet. Tar vi på oss ansvaret for vår skyld og setter vår lit til Jesus, er Gud villig til å tilgi oss syndene. Når vi innser vårt ansvar, slipper vi straffen for vårt opprør. Hva skjedde med straffen? Gud har ikke oversett den. Nei,

han lot den i stedet falle på Jesus, og hans opplevelse av denne straffen er temaet denne uken.

SØNDAG

Kvaler: Til Getsemane

Les Matt 26,37.38; Mark 14,33.34. Hva var det Jesus opplevde her i Getsemane?

Jesus visste nøyaktig hva som skulle skje i de neste timene. Opplevelsen var ytterst smertefull og foruroligende. Da han nådde fram til Getsemane klarte han ikke å styre sine følelser mer og begynte å dele dem med Peter, Jakob og Johannes (*Matt 26,37.38; Mark 14,33.34*). Det er viktig å legge merke til hvordan han ordlegger seg.

“Han ble grepet av angst og gru” (*Mark 14,33*). Det greske ordet *ekthambeo* som er oversatt “angst” betegner en svært følelsesladet tilstand forårsaket av noe som er forvirrende, ufattelig eller desorienterende. Det ledsages ofte av frykt, ja faktisk redsel og skjelving. Matteus bruker verbet *lupeo* som er oversatt “tynget til døden av sorg” for å betegne en høy grad av fortvilelse, tristhet og angst (*Matt 26,38*). Det andre verbet i Mark 14,33, *ademono*, grepet av gru, uttrykker angsten tydeligere som engstelse og redsel. Jesu emosjonelle og fysiske tilstand nådde nye og ukjente dybder for ubehag og kaos. Den fred som hadde preget ham, var borte. Frykt, skjelving og engstelse overtok. Legg merke til at Markus sier Jesus “begynte” (eng. bibel) å ha disse følelsene da han kom til Getsemane. Denne stormen av emosjoner skulle bli verre.

Det oppgis ingen bestemt grunn til Jesu fysiske og emosjonelle tilstand. Men i lys av Det nye testamentet kan vi slutte oss til at det skyldtes at han bar verdens synd, ikke at han var redd for hva mennesker kunne gjøre med ham.

“Min sjel er tynget til døden av sorg” (*Mark 14,34*). Slik beskrev Jesus selv hvordan han hadde det. “Min sjel” kan forstås som et forsterkende uttrykk for “jeg, meg selv”, eller det

kan oppfattes som opplevelsens altomfattende natur. Ordene “tynget til døden av sorg” er oversettelsen av det greske ordet *perilupos*, som vanligvis beskriver en sorg eller smerte som er så dyp eller intens at den ikke kan beskrives. I dette tilfellet var sorgens intensitet så dyp at den førte Jesus til den annen døds grenseland. Han hadde allerede begynt å lide den skjebnen som skulle vært vår.

Til ettertanke **Betrakt Jesu lidelser og erkjenn at dette skulle ha vært deg, ikke ham. Hvordan føles det? Burde ikke disse følelsene omsettes i et nytt liv?**

MANDAG

Begeret: Frivillig underkastelse

Les Jesu bønn i Getsemane (Matt 26,39–42; Mark 14,35.36; Luk 22,40–44). Hva er bønnens kjerne? Hva er det som slår deg ved Jesu innstilling til det han sto overfor?

Mens han var i hagen brukte Jesus metaforen om begeret for å beskrive sine innerste følelser. I Bibelen brukes begeret for å betegne velsignelser fra Herren (*Sal 16,5; 23,5*) eller den frelsen han tilbyr oss (*Sal 116,13*). Men oftere betegner det Guds dom over synd og syndere (*Sal 75,9*). Dette begeret inneholder hans vrede mot sine fiender, den som er hans vrede som dommer (*Jer 25,15.16*). Det var dette begeret Jesus mente da han ba sin Far om å få slippe, hvis det var mulig (*Matt 26,39; Mark 14,36*). Han opplevde ensomhet – både det at disiplene forlot ham, og især det at Gud forlot ham. Han ba disiplene om å være hos ham og støtte ham, men uten resultat. Og nå var han helt alene og ba Faderen om ikke å forlate ham. Det svaret han fikk fra den guddommelige taushets mørke var: “Det finnes ingen annen måte å

frelse menneskeheten på.” Jesus fant seg frivillig i Faderens vilje.

Da Jesus ble grepet, prøvde Peter å beskytte ham. Hvordan gjør Jesu ord til Peter (Joh 18,11) det lettere å forstå at han var villig til å lide for oss?

Jesus kom til vår verden for å dø: “For heller ikke Menneskesønnen er kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange” (*Mark 10,45*). Gud kan ikke dø. Men for at han skulle kunne bære vår synd og straffen for den, ble han menneske, en skapning, og skapninger har ikke liv i seg selv. De kan dø. I Getsemane var Jesus rede til å dø og gi sitt liv for alle syndere som ikke fortjente det.

Til ettertanke Når tok du sist frivillig på deg store lidelser på vegne av et annet menneske og uten utsikt til egen gevinst? Hva kan svaret lære deg om deg selv? Og hva kan svaret også lære deg om Jesus?

TIRSDAG

Mørke: Overlatt til fienden

Både i Getsemane og i hendelsene som førte fram til korset opplevde Jesus ondskapens krefter som aldri før. Kampen mot Satans krefter skulle anta ufattelige dimensjoner og sette frelseren på utrolige prøver.

Blant ydmykelsene var dette å skulle “overgis i synderes hender” (*Matt 26,45*). Ordet “å overgi” blir brukt en rekke ganger for å skildre det som skulle skje med Jesus. Her antyder sammenhengen at det var Judas som forrådte ham, men bak Judas’ onde handling ble Guds plan likevel oppfylt på mystisk vis. Det var Gud som sto bak da Jesus “ble overgitt til døden for

våre synder og oppreist for at vi skulle bli rettferdige for Gud” (*Rom 4,25*). Men Jesus ga også seg selv for oss, slik vi ser av Galaterne 2,20 og Efeserne 5,2 – som klart taler om hans offerdød på korset.

Ifølge Matteus 26,45.46 ble Jesus overgitt i synderes hender. Verbet uttrykker overføring av en gjenstand fra en til en annen. Ja, “Guds lys trakk seg allerede tilbake fra ham, og han ble overlatt i mørkets hender.” – *Bible Echo and Signs of the Times*, august 1892. Nå skulle han overlates helt i synderes hender – det vil si i de onde makters vold. For ham var dette timen da “mørket ... har makten” (*Luk 22,53*) og han skulle oppleve fullkommen atskillelse fra Faderens kjærlighet. Jesus gikk alene inn i mørkets rike. Men det var likevel der han skulle overvinne ondskapen en gang for alle. Som den inkarnerte Gud i menneskers skikkelse seiret han over Satans rike.

Hvordan skildrer Jesus sin seier over mørkets makt? Luk 11,20–22.

Lukas sier at Jesus stod overfor en time da mørket hadde makten (*Luk 22,53*), og Paulus legger til at Gud har “fridd oss ut av mørkets makt og satt oss over i sin elskede Sønns rike. Og i ham har vi forløsningen, tilgivelse for syndene” (*Kol 1,13.14*). Kristus trådte inn i mørkets land og opplevde det vi skulle ha opplevd, og han gjorde det for å sette oss fri fra Satans makt (*Apg 26,18*). Han “avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem fram til spott og spe da han triumferte over dem på korset” (*Kol 2,15*).

Til ettertanke **Hvordan bør vårt kjennskap til Kristi seier over ondskapens krefter oppmuntre oss i vår daglige kamp i den store striden? Hva betyr hans seier for oss? Hvordan kan vi i vårt liv få oppleve denne seieren ?**

ONSDAG

Ropet: Å utforske mysteriet

Jesus led enorme smerter på korset. Men det gjorde også Faderen. Gud var i Kristus, og derfor “led den allmektige sammen med sin Sønn.” – *The Upward Look*, side 223. Man kunne faktisk si at “Gud selv ble korsfestet med Kristus, for Kristus var ett med Faderen.” – *Signs of the Times*, mars 1894. Hva slags lidelse var det guddommen led som fikk Jesus til å spørre: “Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?” (*Matt 27,46*).

Hvordan oppfatter du Jesu rop i dette verset?

På korset opplevde Gud noe han aldri før hadde opplevd: Syndens straff. “Det fryktelige mørket måtte samle seg omkring hans sjel da Faderens kjærlighet og velvilje ble borte, for han sto i synderes sted.... Den rettferdige måtte erfare Guds fordømmelse og vrede, skjønt ikke som hevn. For Guds hjerte lengtet med den største sorg og smerte når Sønnen, den skyldfrie, led syndens straff. Denne splittelsen av guddommens krefter skal aldri mer finne sted i all evighet.” – *The SDA Bible Commentary*, bind 7, side 924.

Denne uttalelsen innebærer for det første: Faderen trakk ikke sin kjærlighet tilbake fra Sønnen fordi han ikke elsket ham, men fordi Jesus døde i vårt sted. Det var ingen som kunne gå i mellom og forsikre Sønnen om hans Fars kjærlighet! For det andre: Det var ikke snev av hevn i Faderens hjerte da Sønnen døde for verdens synd. Han frydet seg ikke over Sønnens død, for han led sammen med ham. For det tredje: Den virkelige straffen Gud betalte for vår synd var “splittelsen av guddommens krefter”. Det som skulle ha forblitt samlet ble revet fra hverandre. Ellen G. White fører oss inn i mysteriet bak forholdet mellom Faderen, Sønnen og Den hellige ånd og skildrer hva guddommen gjennomgikk mens Jesus hang på korset.

Ved Kristi offer tok guddommen på seg ansvaret for verdens synd, men ikke bare det: Guddommen led også følgene av denne synden. Kan det tenkes at guddommen, som ikke kan dø, fikk en unik opplevelse av den evige døds fulle kraft da gud-

dommens krefter midlertidig ble sønderrevet – da Sønnen midlertidig ble utelukket fra guddommens enhet? Frelsesplanen, forsoningen rev for en stund Treenigheten i stykker. Denne utrolige “smerten” i guddommen skjedde bare én gang og skal aldri mer skje.

Så mye har vår frelse kostet.

TORS DAG

Det er fullbrakt: Fra døden til livet

Beskriv Jesu siste opplevelser før han døde (Joh 19,28–30). Hva mente Jesus med at “det er fullbrakt”? Hva var fullbrakt?

Sammen med enkelte av folkets ledere hadde Satan iscenesatt Kristi død. Men i det avgjørende øyeblikk overga Jesus frivillig sitt liv til Faderen: “Så bøyde han hodet og utåndet” (Joh 19,30). Ordlyden antyder at han sovnet inn i tillit til sin Fars godhet, velvilje og kjærlighet. Til disiplene hadde han sagt: “Jeg gir mitt liv for siden å ta det tilbake. Ingen tar mitt liv, jeg gir det frivillig.” (Joh 10,17.18). Og da tiden var inne, var det nettopp det han gjorde.

“Det er fullbrakt” innebærer at det fullkomne sonofferet var båret fram en gang for alle og at himmel og jord igjen var knyttet sammen. Frelsesplanen var blitt holdt hemmelig i uminnelige tider, men nå ble den stilt til skue for hele universet i Guds Sønnns død på korset. Gud hadde frembrakt offeret, og nå kunne alle få del i dets soningskraft så fremt de vender blikket mot korset som eneste vei til frelse. Dermed tok også Det gamle testamentets ofringer slutt. I det øyeblikket Jesus døde ble forhenget i tempelet revet i to, fra øverst til nederst (Matt 27,51; Mark 15,38). Heretter var Gud å finne i hans Sønnns offer og person.

“Det er fullbrakt” var et seiersrop. Han var kommet for å seire over Satan, og dette gjorde han i menneskelig kjøds svakhet og midt i en kamp på liv og død (Hebr 2,14). Den endelige utryddelsen av Satan og hans engler ble forkynt på korset.

Denne seieren ble åpenbart og beseglet ved hans oppstandelse,

da ondskapens krefter ikke kunne hindre Guds Sønn fra å forlate graven. Denne herlige søndagsmorgenen ble Jesu ord oppfylt: “Jeg har makt til å gi mitt liv og makt til å ta det tilbake igjen. Dette er oppdraget jeg har fått av min Far” (*Joh 10,18*). Jesus er “den levende. Jeg var død, men se, jeg lever i all evighet, og jeg har nøklene til døden og dødsriket” (*Åp 1,18*).

Til ettertanke **Hvilket håp kan vi ha fordi Kristus fullbrakte sitt verk på korset? Hva lærer dette oss om å hvile i ham og hans verk for oss? Hvordan bør denne virkeligheten komme til uttrykk i vårt liv og vår fremferd?**

FREDAG

Videre studium

“Mennesket er ikke blitt noen syndbærer, og det skal aldri få oppleve den grusomme forbannelsen som synden la på frelseren. Ingen sorg kan sammenlignes med den sorg som han led da Guds vrede overvældet ham. Menneskenaturen kan bare utholde en viss mengde prøvelser. Det begrensede kan bare utholde et begrenset mål av smerte før menneskenaturen bryter sammen. Men Kristi natur hadde større kapasitet for lidelse, for det menneskelige bodde i guddommelig natur, og dette hadde skapt en kapasitet til å utholde lidelse som kunne bære følgene av en for-tapt verdens synd. Den angst og smerte Jesus utholdt, utvider, utdyper og gir et mer utfyllende bilde av syndens karakter og den straffen Gud vil hjemsøke dem med som fortsetter å leve i synd. Syndens lønn er døden, men Gud gave er evig liv i Jesus Kristus for den angrende synder som tror.” – *The SDA Bible Commentary*, bind 5, side 1103.

Spørsmål til drøftelse **1. Les nøye det sitatet fra Ellen G. White som er gjengitt ovenfor. I korthet sier hun at ingen av oss begrensede skapninger har opplevd noe som kan sidestilles med Guds Sønnns lidelser på korset. Hva sier det oss om hva synden har kostet Gud? Hvordan kan denne tanken, at Kristi lidelser er verre enn noe**

vi kan møte, hjelpe oss å forstå hvordan lidelse kan finnes i en verden skapt av en kjærlig Gud? Hvilken trøst finner du i kunnskapen om at Gud har lidd mer under synden enn noen av oss noen gang har gjort?

2. Bruk tid på onsdagens avsnitt og tanken om guddommens splittelse. Hvordan kan dette gjøre det lettere for deg å forstå dybden i forsoningen? Hvordan kan denne erfaringen i guddommen ha vært "straffen" for vår synd? Drøft sammen i gruppen.
3. Hva vil det si å gi av seg selv for andre? Hvilke eksempler på dette finner du i hverdagen? Hvordan kan vi bli et bedre eksempel på slik uselvvisk raushet, både enkeltvis og som en menighet?

Sammendrag På korset opplevde Jesus fylde av synderes evige atskillelse fra Gud. I Kristus betalte Gud selv straffen for synden da han sonet for vår synd.